

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sha'arei Tefillah Publication

29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת תרומה - Shabbos Parshas Terumah
ו' אדר א' תש"ס - February 12, 2000

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 5:07	שקיעה/יום השבת - 5:26
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:57	צאת הכוכבים/מוצש"ק - 6:16
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:33	לשיטת רבינו תם - 6:38

מדעת עליון

ויקחו לי תרומה וכו' (כה-ב)

הנה יש לעיין במה שפירש רש"י כאן וז"ל ויקחו לי - לי לשמי עכ"ל.
ולכאורה יש להקשות, למה מדגישה התורה הדין של "לשמה" דוקא בענין
תרומה יותר מבשאר מצות?

וי"ל, כתב הר"ר אליעזר פרידמאן שליט"א בס' הדרת ירמיה, שבשאר
מצות כגון אכילת מצה ולקחת לולב ואתרוג, או הנחת תפילין, המצוה גופא
ומעשה המצוה לא נמצאת כלל אצל העמים, כי הם מצות מיוחדים רק לעם
ישראל. ואם בן ישראל מקיים המצות, בודאי שכוונתו לשמה היא. אמנם ענין
הצדקה ונתינת ממון לנצרכים נמצא גם כן אצל שאר גויי הארץ, שהם נודרים
ונודבים למקומות שלהם, וגם בשביל שאר ענינים שהעולם צריכים להם,
וא"כ אפשר להיות שגם בן ישראל נותן צדקה או מעשר ותרומה כיון שזה
דבר נאה ויפה לעשות בעיני אנשי העולם, ואם אינו עושה כן, נקרא הוא בור
ואינו בגדר בן אדם כמו כל אדם שבעולם.

לפיכך, רצה התורה להבדילנו מן העמים שנהיה מיוחדים בעולם, ולהדגיש
שהנתינה תהיה לא רק מחמת שהיא נכונה וישרה, אלא אך היא מצות ה'
יתברך, כשאר מצות שניתן לנו, וא"כ צריך כל אדם מישראל לקיימה
ולעשותה באופן של "לשמה".

ועשית שנים כרובים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת (כה-יח)
יש שאולים בענין הכרובים, דהלא לפי השקפה חיצונית נראים הם כצורת

ועשו ארון עצי שטים וכו' (כה-י)

By all of the other holy vessels that were built for the *Mishkan*, the *Torah* writes "ויעשית" - and you (shall construct), referring to Moshe, although it was actually Betzalel who was directly in charge. If so, Why then, does the *Torah* write "ויעשו" - and they (shall construct), with regard to the *Aron Hakodesh* - the Holy Ark?

The **Medrash Tanchuma** explains that it is so that nobody should later be able to boast that he has more rights in the *Torah* than his friend, because he had put in so much - effort or money - into the *Aron*, whereas his friend had put in nothing. The *Torah* ordered every Jew to participate in the construction of the *Aron*, so that nobody should feel that he had no portion in the *Torah*. The *Torah* belongs to all of *Bnei Yisroel*, and the reward for the study of *Torah* is shared equally by those who study it and those who support them.

It is up to us to ensure that we obtain a good share in the proceeds, either by studying it ourselves, says the **Chofetz Chayim, R' Yisroel Meir Kagan ZT"L**, or by supporting those who study - each person with the means that *Hashem* has provided him with - one with a good head and diligence, the other with wealth. And some with both!

הוא היה אומר

R' Chaim of Volozhin ZT"L would say:

"A person accomplishes much more through patience, than with all the anger in the world."

R' Pinchos of Koritz ZT"L would say:

"One who tries to correct the corruption of the world is like a chimney cleaner. Try as he might, he cannot avoid becoming soiled!"

R' Moshe of Savran ZT"L would say:

"We know that if a person recites the entire *Tehillim* without interruption, his prayers will surely be answered. What people fail to understand, is that 'without interruption' means between the mouth and the heart!"

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

"Oy, don't you see," chuckled the Rov, "this is supposed to be a punishment, not a reward! Okay, do this. Buy your wife a gift each day, speak lovingly to her, try to soothe her, and then when she becomes compatible to you, the curse will surely take effect!"

Again, the man did as he was told, and just like that - gradually his wife began to be kind and caring to him and their relationship improved day by day. A number of weeks later, the same man came to R' Shloime and was pleased to report, "Rabbi, this is some kind of a miracle! Our relationship has strengthened immeasurably and we are like newlyweds once again!"

R' Shloime donned a look of animated terror. "You had better hurry then, and fulfill your pledge," he exhorted to the uncomprehending man, "because if not, the punishment can take effect at any moment!"

TORAH GEMS

בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו וגו' (כה-טו)

The Torah forbids the removal of the staves from their rings and Rashi further explains that this prohibition is forever lasting. The question remains: why must these poles remain in their rings forever?

The **Meshech Chochmah, R' Meir Simcha of Dvinsk ZT"l** answers that the purpose of leaving the staves in their rings permanently is to teach us that they are not there for the actual purpose of carrying the *Aron Hakodesh*. Instead, the Holy Ark had the miraculous ability to carry its carriers (סוטה לה:). If the staves would be in the rings during transport only, one would say that they are needed solely for that purpose. However, leaving the staves in their rings permanently shows that even when the ark is transported, the staves are not there for transportation purposes, but rather are a component of the Holy Ark.

This is similar to the illumination of the *Beis Hamikdash*. The window frames were bevelled, larger to the outside (מלכים א' ו-ד). This is contrary to logic. If the frames would be enlarged inwards it would maximize the light coming in. However, this was not the point of the windows. Rather, because the *Beis Hamikdash* is a light unto the world, the windows were bevelled in a manner indicating that the light emanates from the inside to the outside.

אלהות, וכמו שאמר במדרש איכה, "בשעה שנכנסו שונאים למקדש נכנסו עמון ומואב עמיהם לבית קדשי הקדשים ומצאו שם שני כרובים, והיו מחזרין אותם בחוצות ירושלים ואומרים לא הייתם אומרים שאין האומה הזאת עובדים ע"א, ראו מה מצינו להם ומה עובדים וכו'".

אולם ביאר המהר"ל מפראג, הגמור"ר יהודה ליוואי זצ"ל שרשעים האלו סכלו ולא ידעו השואלים, כי הכרובים שהם במקדש כיון שצוה הקב"ה לעשותם, הרי אלו הכרובים כמו כל הדברים אשר ברא השי"ת וסדר בחכמתו שאין בכל הדברים שברא השי"ת יציאה מרשותו ית' ח"ו. וכן אחר שצוה לעשות הכרובים, איך אפשר לומר שזה הוא יציאה מרשותו ח"ו, ואין זה אלהות אתו כאשר אין יציאה מרשותו כמו כל הצורות שברא השי"ת, כי על המקדש נאמר "מקדש ה' כננו ידיך" (בשלח טו-יז). נמצא כי הכרובים הם כמו שאר הדברים שברא השי"ת. אבל אם עושה צורה זולת זה אשר אין זה מסדר הקב"ה, דבר זה אלהות אתו. לפיכך, אמרז"ל שאם עשה הכרובים במקדש של כסף או הוסיף עוד ב' כרובים או עשאן בבתי כנסיות, נחשבים הם אלהי כסף ואלהי זהב.

מעשה אבות....סימן לבנים

ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי וגו' (כה-ב)

A man who was known to be a miser once came to the home of **R' Shloime Shafir ZT"l** and pleaded with the Rov for assistance. His wife had been tormenting him for years and he simply could not tolerate living with her any longer. However, he explained, with exasperation, she refused to accept a divorce.

"Have you tried working things out between yourselves?" R' Shloime asked. The man shrugged, "Why bother, it's a hopeless situation."

"I think I have a solution for you," advised R' Shloime. "The *gemara* in *Shabbos* (לב:) warns that if a person makes a pledge but fails to honor that pledge, he will be punished with the death of his spouse. So therefore, the next time their is an appeal in shul for funds, make a commitment and refuse to pay it."

The man followed these unusual instructions and pledged a huge sum, but when it came time to pay up, he threw the collectors out the door. However, this didn't seem to help and some time later, he once again visited the Rov and complained that his advice was just not working, his wife was as healthy as ever.